

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě
prosinec 2020

Slovo na cestu

Vstoupili jsme do doby adventní – doby očekávání Božího příchodu. Boží slovo nám v této době předkládá slova a činy učitelů a vzorů adventního očekávání: proroka Izaiáše, Jana Křtitele, Panny Marie a sv. Josefa.

Izaiáš vyjadřuje naději Izraele, vyjevuje očekávání člověka a ohlašuje jejich brzké vyplnění v osobě Spasitele. **Jan Křtitel**, poslední z proroků, byl poslán, aby připravil cestu Pánu a dal Izraeli „poznání spásy“, spočívající v „odpuštění hříchů“. On může ukázat na Krista, přítomného uprostřed jeho lidu. **Panna Maria** tím, že souhlasila s Božím plánem a odpověděla „ano“ na andělovo zvěstování, dovolila, aby Syn Boží vstoupil do světa jako ten, kdo je „narozený ze ženy“. Spasitel tak na sebe bere lidství, aby lidstvo zachránil. **Svatý Josef**, snoubenec Panny Marie, muž spravedlivý z Davidova rodu, je znamením, že se dovršilo zaslíbení, které dal Bůh jeho královskému předkovi. Protože je Ježíš před lidmi právoplatným „synem Josefovým“, můžeme jej zdravit mesiášským titulem „syn Davidův“.

Velké vize, naléhavá sdělení i živé příklady těchto učitelů a vzorů adventního očekávání nás vedou k tomu, abychom své očekávání zaměřili na samotného Krista a s důvěrou se mu otevřeli. Co je k tomu potřeba?

- Zůstat bdělí ve víře, v modlitbě a s pozornou otevřeností rozpoznávat znamení Pánova příchodu ve všech okolnostech a situacích života.
- Kráčet cestou, kterou nám ukazuje Bůh, opustit křivé cesty, obrátit se a následovat Ježíše na cestě do Otcova království.
- Svědčit o radosti, kterou nám přináší náš Spasitel Ježíš trpělivou láskou vůči druhým a být otevření všem dobrým iniciativám, skrze něž se už nyní buduje Boží království.

- Mít chudé a nesobecké srdce, a tak následovat Josefa, Pannu Marii, Jana Křtitele i všechny chudé z evangelia, kteří právě díky své chudobě dokázali poznat v Ježíši Božího Syna, který přišel spasit všechny lidi.

Když my, křesťané, budeme takto žít, staneme se pro tento svět, který riskuje ztrátu své duše, prorockým znamením hluboké radosti a pevné víry v příchod nového lepšího světa, který nám přináší neustále přicházející Kristus.

jáhen Jan Gilík

Použitý zdroj: *Lectio Divina – Doba adventní*

Modlitba díkůvzdání

*Ó, Ježíši, věčný Bože,
děkuji ti za tvé nesčetné milosti a dobrodiní.*

*Ať každý úder mého srdce
je novou písní díkyčinění tobě, Bože.*

*Každá kapka mé krve
ať pracuje pro tebe, Pane.*

*Má duše ať je jedinou písní
ke chvále tvého milosrdenství.*

*Miluji tě, Bože,
kvůli tobě samému.*

Amen.

Vánoční přání

*Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo,
obyvatelům temné země vzchází světlo
(Iz 9,1)*

Milí čtenáři, milé čtenářky,

kež narození Ježíše Krista zažehne ve Vašich srdcích radost, pokoj a lásku a dodá Vám novou útěchu a sílu do nového roku 2021.

Vaše redakce

Zajímá nás...

Praktická naděje – Naděje v prožívání stáří (pokračování)

V 80. letech 20. století dostala skupina teologů a náboženských myslitelů zadání – napsat esej o nějaké ctnosti, která (podle nich) chybí v dnešní době. Jeden z autorů nadepsal svůj příspěvek: „Zpívej si a jdi svou cestou – Radostně prožívat stáří“ (Bernhard Welte, sborník Novou odvahu k ctnosti). Z jeho příspěvku vybírám:

Mladí lidé bývají veselí a radostní spontánně. Taková veselost je krásným darem přírody, ale sotva nějakou zvláštní ctností. ... U nás starších je to jinak. Přirozené veselí u nás už tak snadno nepropukne. Ale ani přirozený smutek. Velké zápasy patřící k mládí jsou už probíjovány a obtížná rozhodnutí jsou tak jako tak dávno učiněna. ... Ale pořád ještě můžeme duchovně žít a růst a aktivně se rozvíjet v čase, který nám byl dán. Ještě pořád můžeme to, co v sobě uchováváme jako myšlenky a zkušenosti, nabízet tváří v tvář druhým lidem jako osvěžující nápoj. A někde jim můžeme i dobře posvítit, i když

to bude světlo jiné barvy a teploty než oheň, který jsme zazáhli jako mladí. ... Naděje radostnosti, pokud je opravdová a vyzrálá, se však ani lehkovážně nemýlí ohledně pozemských možností, které nám zbývají. Vždyť přece už víme, že naše kroky spějí ke konci. Naše myšlenky a podněty jsou sice ještě živé,

ovšem už nikoli neomezené. A také víme, že potíže stárnutí budou růst, možná nenápadně, ale trvale. ... A proto je pravá radostnost něčím andělským. Jakoby tu někdo říkal: Neboj se! Ať se stane cokoli, bude to z Boží ruky a povede to k Božímu srdci. V něm je skrytý pramen světla, které i tmu činí světlou a veselou. Neboj se tedy! Dobře to kdysi vystihl Augustin v jednom svém kázání: *Canta et ambula! Zpívej si a jdi svou cestou!*

o. Jan Czudek

O výchově

II. část

Co má rodina poskytnout dítěti?

Poslání rodiny pro harmonický rozvoj dítěte je nezastupitelné. Všechny formy náhradní rodinné výchovy musí tuto skutečnost respektovat. Vždycky však půjde pouze o náhradu, která ve svém finále dítě pro vstup do samostatného života negativně poznamená.

Co se tedy od rodiny očekává? Své poslání by měli rodiče poznat v předávané rodinné moudrosti a vycítit osobní intuici. Přitom z toho nedělat vědu. Pokud má k tomu pomoci i tato psaná forma, musíme si naše uvažování jednoduše rozčlenit. Ptáme se tedy: Co má rodina dítěti poskytnout?

- **pocit bezpečí**
- formaci svědomí
- rozvoj svobodné osobnosti

1. Pocit bezpečí

Pocit bezpečí patří k základní dětské potřebě. Bez jejího naplnění nemůže dítě žít. Už v období těhotenství nastávající maminka vycítí, co jejímu dítěti prospívá k jeho duchovnímu klidu. Každá těhotenská příručka by měla maminky na to upozornit a vést je k určitému odříkání, které je naopak darem pro dítě v lůně matky. Vliv na vyrůstající

dítě má v období těhotenství celá rodina. Možná by bylo dobré simulovat na nějakém „trenažéru“ prostředí v těle matky i to, jak sem bezprostředně doléhá všechno, co se kolem maminky děje. K vytváření pocitu bezpečí dítěte v děloze slouží přirozená matčina výbava, hygiena, chování matky i celé rodiny a také její duchovní život.

Jestliže se rodiče modlí a přijímají svátosti, tak zahrnují do tohoto svého kontaktu ws Bohem i své maličky, které vyrůstá v útrobach matky. V životě milosti probíhá neustálá výměna vzájemného působení mezi Bohem a člověkem. Toto působení je reálné, i když neviditelné. Je to podobné jako ve vztazích mezi lidmi. Láska je mezi nimi neviditelná, ale kolik siločar je vysláno k protějšku. Rodiče, kteří se v těhotenství modlí, vtahují dítětko

do Boží přítomnosti, do siločar jeho milosti, které jsou tou nejbezpečnější ochranou, protože jsou ochranou všemohoucího Boha.

I po narození v kojeneckém a dalším věku patří pocit bezpečí k základní potřebě dítěte a musí být nasycen. Dítě přitom přirozeně spoléhá na autoritu rodičů, které se rádo podřizuje. Otevírá se jistotě v Boží přítomnosti a velice brzy poznává, že Bůh je vyšší mocí, na kterou je spolehnouti i tam, kde rodiče se svými přirozenými silami nestačí. Bůh se tak stává nejvyšším garantem jeho bezpečí nejenom v nejtútlejším věku, ale i ve školních lavicích, v dospívání a nakonec i v dospělosti. Postupně tak v duši dítěte roste láska k Bohu, která nemá být jenom instinktivní, ale uvědomělá. Ale k tomu se vrátíme v pozdějších úvahách, tady zatím alespoň takto.

Zdá se Vám nastíněný program idylický? Samozřejmě je to schéma, které neobsahuje pády, chyby, zatáčky, nemoci atd. Jakékoliv „všednosti“ však nesmějí uhnout ze základního směru, že dítě se nechává vést rodiči a oddává se jejich moci i laskavé síle samotného Boha.

Jak často však vidíme kolem sebe bloudění a výchovné a rodičovské krize, se kterými si nikdo v oněch rodinách neví rady. Takové rodiny patří do psychologické poradny, když se paradoxně dostaly do své neřešitelné situace vinou osvěcených psychologických systémů. Do takové situace by se nedostaly, kdyby se opíraly o rodinnou moudrost předchozích generací.

Společným jmenovatelem těchto výchovných katastrof je nesmyslný požadavek, aby rodiče co nejméně své děti omezovali, naopak nechávali volnost jejich pocitům, jejich přáním. Rodiče nesmějí poroučet, aby své děti nekrřivili. A kleknout si před Boha je srážením dětské přímé tvůrčí aktivity v pokřivený postoj zakomplexovaného jedince. I mezi katolickými rodiči se s obdivem šířila příručka, kde rodič se stával stejně vysokým panáčkem jako dítě. A důsledek z toho? Neporoučet, ale diskutovat, jste přece stejní. Naprostý nesmysl, který uměle dělá z velkého malého a z malého dospělého. Dítě však na svou roli rovného nestačí, protože k ní musí mnoho roků růst.

V těchto výchovných systémech přenechávají rodiče svou vůdčí roli dětem, které se takto vedle svých slabých a manipulovatelných rodičů nemohou cítit v bezpečí. Tuto pro ně nesnesitelnou situaci vezmou děti do svých rukou a staví se do role těch, kteří si svoje bezpečí zajistí sami. Stále znovu se v tom ubezpečují tím, že doma všechny ovládají: poroučejí, vydírají, jedí jenom to, co chtějí, a to ještě za přesných rituálů, které stále zdokonalují, a tak se ujišťují, že vládnou a jsou tak v bezpečí. Samozřejmě to vede ke krachu. Pokud to doma rodina nějak přežije, tak pád nastane na veřejnosti, kde dítě poroučet nemůže, jeho systém bezpečí se mu zhroutí a ono padá do duševních stavů, ze kterých je cesta ven jen velmi obtížná. (*K tomu: Jiřina Prekopová, Malý tyran.*)

Náboženská výchova dětí, které jsou obětí liberální (ne)výchovy, je svízelná. Dítě, které nemá pozitivní zkušenost s bezpečnou autoritou rodičů, nechápe ani autoritu Boha. Dítě si zajišťuje bezpečí samo a Bůh se mu do takového vnímání světa nehodí.

Zdroj: Janšta Josef. *O výchově*. A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí – Přímětce – Bítov, 2018, str. 8-11.

Na prahu neadventního adventu

Stojíme na začátku letošního adventu a zdá se, že bude trošku neadventní. Ještě se může ledacos změnit, ale dost možná se budeme muset obejít bez rosy, již mají vydat „nebesa shůry“, i bez punče, jež má vydat stánek na vánočních trzích.

Během listopadu mě chvílemi paralyzoval pocit, že nejde dělat nic. Koronavirem onemocněl můj blízký příbuzný, o kterého jsem se v souvislosti s možnou nákazou bála asi nejvíc, dny jsme trávili se dvěma malými dětmi v paneláku a na dálku sledovali děsivý vývoj událostí v Bělorusku, na kterém mi tolik záleží. I když se mi tu a tam zdálo, že se s tím vším nedá dělat naprosto nic (no, upřímně, takto se mi to jevilo přibližně každý třetí den), ve světlejších chvílích jsem byla pevně odhodlaná z listopadu vytěžit maximum. Pustila jsem se do pár projektů, nejvýznamnějším z nich bylo asi psaní dopisů politickým vězňům v běloruských věznicích a modlitba za ně. U jedné paní zafungovala modlitba tak rychle, že jí dopis nestihl dojít, protože ji mezitím pustili! ☺

Když jsem poslala asi dvacet dopisů, začala jsem ztrácet dech a opět jsem se dostala k tomu, že se s tím vším nedá dělat prostě nic. Pak přišel pátek, otevřela jsem schránku a v ní ležel trošku zmuchlaný dopis z Minsku, od mého nejoblíbenějšího disidenta. Znamenalo to, že alespoň některé z mých dopisů prošly cenzurou, že potěšily adresáty a pomohly trochu zlepšit chování bachařů k těm „mým“ vězňům (ti, kterým chodí dopisy, jsou bráni jako váženější osoby, o které se svět zajímá). Znamenalo to pro mě ještě mnohem víc, co ani nejde vyjádřit slovy. Znamenalo to prostě, že vždycky jde něco dělat.

Myslím, že prosinec bude podobný. Budu psát do vězení těm, jejichž advent bude ještě vzdálenější tomu, „jaký by měl být“, než ten můj. Možná akorát změním své ilustrace – motivy lučních květů nahradí nějaké ty adventní svíce a cesmína.

Mám ráda knížku „Muž, který sázel stromy“ od Jeana Giona. Je o úplně prostém francouzském muži, který se rozhodne osázet nehostinnou krajinu stromy a tím ji postupně promění. Den co den prostě vytrvale sází stromy, bez ohledu na okolnosti: „*On se tím ale nezabýval; umíněně pokračoval ve svém úkolu, docela prostém.*“

Milí a milé, rozhodně není čas pověsit advent na hřebík. Prosím, nikdy si nemyslete, že se nedá nic dělat. Tento čas je ještě příhodnější než příhodný. Cítíte, jak moc? Zaposlouchejte se do toho, co vám šeptá Bůh. Kde začnete sázet vy?

Mája Pilařová

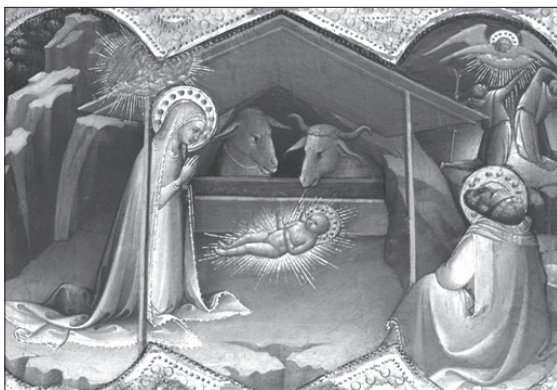
K zamyšlení

Blíží se Vánoce, takže se sluší nabídnout k zamyšlení něco vánočního. Nabízím úryvky z vánočních i jiných promluv papeže Františka. Přímo o Vánocích tam moc nenajdeme. Mluví se zde o lásce a o naději, a tu v dnešní době nejvíce potřebujeme. Naději, že tak jako všechno zlé jednou skončí, že skončí i koronavirová doba. Asi by to byl ten nejlepší dárek k Vánocům. Ten si ale nemůžeme nadělit sami, je třeba o něj prosit v modlitbě.

Hledej Pána v jeslích

„Hledej Pána v jeslích, hledej ho tam, kde ho nikdo nehledá, v těch, kdo jsou chudí, prostí a nepatrní. Nehledej ho v trýpytu světel velkoměst, nehledej ho v tom, co je pouhé zdání. Nehledej ho v pohanském systému, který se nám neustále vnucuje. Hledej ho ve věcech, kde bys ho nehledal, v tom, co tě překvapuje.“

*Vánoční poselství Mons. Jorge
Mario Bergoglio*

„Chceme-li vstoupit do betlémské jeskyně, kde se narodil Ježíš, je třeba se sklonit. Máme-li se setkat s Ježíšem, je třeba se umenšit. Odlož veškerou přetvářku! Skloň se tedy, neboj se pokory, neboj se mírnosti. Naslouchej druhým, žij s nimi, buď pokorný a chovej se mírně, abys poznal hodnotu svou i druhých.“

Homilie ze slavnosti Narození Páně

„Překročit práh víry znamená nestydět se za to, že mám srdce dítěte, které stále ještě věří v nemožné, a proto žije s nadějí: naděje je to jediné, co může dát všemu smysl, naděje přetváří dějiny.“

„Překročit práh víry znamená přiblížit se všem, kdo žijí na okraji společnosti. Znamená to zavolat je jménem, zajímat se o křehkosti těch nejslabších, posilnit jejich klesající kolena, a to s jistotou, že všechno, co děláme pro toho nejmenšího z našich bratří, děláme pro Ježíše“ (srov. Mt 25,40).

Zamyšlení k Roku víry

„Nechme se Bohem překvapit. Každý muž či žena žijící z naděje ví, že Bůh jedná a překvapuje nás i uprostřed nesnází. Bůh nás vždycky zaskočí. Bůh nám chystá vždycky

jen dobro, ale prosí nás, abychom se nechali překvapit jeho láskou a přijímali jeho překvapení. Důvěřujme Bohu!“

Středa 24. července 2013

„Láska, která podpírá druhé, je láskou, která probouzí chuť konat. Žádný řetěz ji nespoutá, protože i na kříži nebo na smrtelném loži lze milovat. Nepotřebuje žádné pozlátko, nepotřebuje uznání ani schválení, nepotřebuje peníze ani prestiž. Láska prostě vzkvétá a nelze ji zastavit.“

Te Deum, 25. května 2012

„Roztrhněte svá srdce, otevřete srdce! Jen do roztrženého a otevřeného srdce může totiž vstoupit Otcova láska. Roztrhněte svá srdce, abyste slyšeli ozvěnu tolika zraněných životů, aby nás neotupila lhostejnost. Roztrhněte svá srdce, abyste dokázali milovat láskou, jíž jsme milováni, těšit útěchou, jíž jsme utěšováni, a dělit se o všechno, co jsme dostali.“

Popeleční středa 13. února 2013

Co k tomu dodat? To nechám na Vás. Hlavně se ale modleme, aby nám Pán Bůh nadělil ten dárek trochu dříve, abychom mohli Vánoce prožít opět v našich kostelech. To nám všem přeji i já.

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: Papež František, *Hledej Pána v jeslích*. Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2013.

Filmové tipy

Ztracené Vánoce

Drama / Rodinný

Velká Británie, 2011, 88 min

Režie: John Hay

Ztracené Vánoce jsou moderní pohádkou o vykoupení a nové naději, která se odehrává během vánočních svátků v Anglii. Malý chlapec poznamenaný tragédií potkává o Štědrém večeru tajemného muže s fantastickým

darem změnit minulost – a rozhodne se tak napravit v životě svých blízkých jednou provždy všechny špatnosti a obdarit jejich životy šťastným koncem.

Vánoční prázdniny

Komedie

USA, 1989, 93 min

Režie: Jeremiah S. Chechik

Jediné, co si Clark Griswold celý život přeje, je spokojená rodina, a zoufale se snaží svou představu rodinného štěstí naplnit. Bohužel je však králem smolařů a vše, na co sáhne, končí katastrofou. Zatímco milující manželka Ellen se smířila s osudem a s vděčným pochopením přijímá veškeré manžellovo snažení, jeho dvě děti Rusty a Audrey ztratily víru v tatínkovy schopnosti. Jeho sliby a plány je už předem přivádějí k zoufalství.

Tentokrát se rozhodl zůstat pro změnu doma a prožít s rodinou Vánoce podle všech tradic a zvyklostí. Nic jej od této myšlenky nedokáže odradit. Ani stromeček, který svou velikostí rozhodně neodpovídá tradici, ani předlouhé elektrické svíčky, které nesvítí. Možná by Štědrý den nakonec nemusel

dopadnout tak tragicky, kdyby se Clark nerozhodl pozvat na návštěvu ztřeštěného strýce Lewise, tetu Bethany a nesnesitelného bratrance Eddieho s manželkou. Už když se objeví, je jasné, že nemohou přispět k pohodě Vánoc. Navíc je tu Clark se svými nápady.

Strom na dřeváky

(Filmový vatikánský seznam)

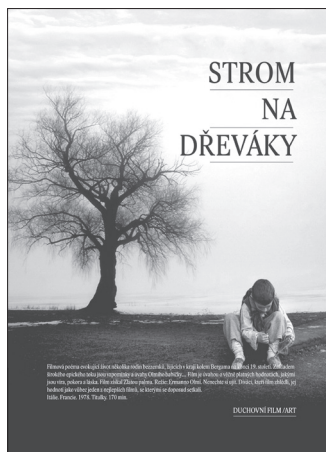
Drama / Historický

Itálie / Francie, 1978, 170 min

Režie: Ermanno Olmi

Filmová poéma evokující život několika rodin bezzemků, žijících v kraji kolem Bergama na konci 19. století. Základem širokého epického toku jsou vzpomínky a úvahy Olmiho babičky. Hrdinkou je utrápená vdova, která se svým otcem vychovává šest dětí. Každodenní život se rekonstruuje s důrazem na drobné detaily, prostá gesta a dobové reálie; zachyceny jsou přípravy na oslavu Vánoc, tragédie vdovy, které onemocní kráva jakožto jediný zdroj obživy, vztah mladé Magdalény a plachého Stefana, který vrcholí svatbou a svatební cestou do Milána, tragédie Batistiho, který je propuštěný ze statku spolu se ženou a třemi dětmi. Film je rovněž filozofickou úvahou o věčně platných hodnotách, jakými jsou víra, pokora a láska.

Zdroj: csfd.cz

Vojtěch Machovský

Knižní tipy

Máma odchází do kláštera!

Stéphanie Combeová

Kláře bude zanedlouho čtyřicet. Doma má chápajícího manžela a tři zdravě zlobivé děti. Ženu se sklonem k perfekcionismu zmáhají úkoly v práci, povinnosti doma i závazky, které na sebe vzala navíc v zaměstnání a farnosti. Potřebovala by na chvíli vypnout, vyčistit si hlavu, zkrátka „dobít baterky“. Jako řešení se nabízí týdenní duchovní pobyt v klášteře...

Je to dobrý nápad? Bude se umět, aspoň na týden, oprostít od starostí o své blízké? Koho potká a co si od ostatních vyslechne? Jaké podněty se překvapivě dotknou jejího srdce? A bude si tato zdravě skeptická žena i nadále řídit svůj uspěchaný život sama, nebo pustí k dílu i neviditelnou ruku Hospodina?

Humoristicky laděná novela s půvabnými postřehy ze života zaujme ty, kdo ve středním věku přicházejí o iluze, ale nechtějí vyhořet a ztratit ideály. Potěší ty, kdo se účastní duchovních cvičení a obnov. Beletristickou formou podává konkrétní tipy pro osobní i duchovní život. Ukazuje různé možnosti modlitby, ale představí třeba i metodu domácího úklidu podle minimalistky Marie Kondo. Zejména čtenářky ocení, že příběh je opravdu „ze života“ a rozhodně se v něm najdou.

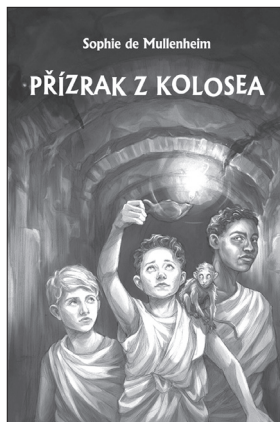
365 dní s papežem Františkem

Ranní promluvy od Svaté Marty

papež František

Ranní promluvy papeže Františka z Domu sv. Marty jsou pojem. Obsahují silné myšlenky, konkrétní příklady a krátká duchovní povzbuzení, která se člověku dostanou pod kůži. Papež se nebojí žádného tématu. Uvažuje o smrti, hříchu a ďáblu. O korupci, vzájemném pomlouvání i duchu tohoto světa. Úplně nejvíc ale rozjímá o nekonečně milosrdném a milujícím Bohu. Učí nás dívat se na svět s pokorou, milovat druhé s trpělivostí, odpouštět, s radostí sloužit a s nadějí kráčet i temnými dny.

Udělejte každý den jeden malý krůček k velké proměně srdce.

Přízrak z Kolosea *Sophie de Mullenheim*

Tento titul přenese mladé čtenáře zpět v čas až do starověkého Říma, kdy se kvůli pronásledování museli křesťané skrývat v katakombách. Příběh tří kamarádů, kteří při potyčce se zloději narazí na „přízrak“, zaujme nejen chlapce, ale i dívky se smyslem pro dobrodružství.

Autorkou je osvědčená francouzská spisovatelka literatury pro děti a mládež. Sama má šest dětí. Do svých příběhů vlétá i křesťanská témata a čeští čtenáři mohou znát její sérii Sestry Naděje, která začala historickým románem Podepsána Charlotte a před dvěma roky vyšel poslední díl Zapomenutá závěť.

Jan Pilař, Karmelitánské nakladatelství Opava

Dětem

Nositel naděje

Začíná advent. Maminka po obědě vychází na zahradu a z jehličnanů odšťahuje větvičky, které následně používá k výrobě adventního věnce. Pomáhá jí přitom celá rodina: tatínek, obě dcery – šestačka Terežka a o rok mladší Miša – a nejmladší Matěj, který chodí druhý rok do školy.

Když pak přináší maminka krásné fialové svíce, je radost z adventního krasavce úplná.

Při večerní modlitbě už se rozsvěcuje první svíčka a tatínek k tomu říká: „Světlo nám připomíná Krista, který je světlo světa. Čím více bude na věnci rozžatých svící, tím blíže bude jeho narození. I my máme být svetylky, které osvětlují naše okolí.“

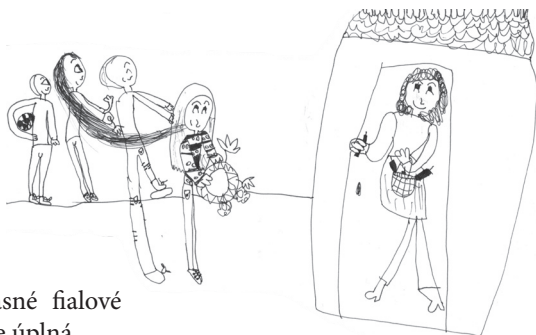
„Já vím,“ doplňuje tatínek Terežka: „Máme dělat dobré skutky.“

Maminka to krásně shrnuje: „Máme zářit svou vírou, nadějí a láskou.“

Holkám je to jasné, ale Matěj přemýšlí nahlas: „Víra a láska, to chápu, ale co je to ta naděje?“

Tatínek se chvíli zamyslí a pak říká: „Věříme Pánu Bohu, že nás vede cestou do nebe. Někdo má před sebou cestu do nebe už jenom krátkou a jiný zase dlouhou.“

„Paní Králová má už cestu krátkou,“ sděluje Miša, „včera u ní byl pan farář, donesl jí svaté přijímání a připravil ji na cestu do nebe.“

„Ano,“ přikyvuje maminka, „paní Králová je stále slabší, a proto sama poprosila kněze, aby k ní přišel.“

Matěje se zpráva o nemoci jejich sousedky hodně dotýká. Má ji moc rád, a ještě v létě a na podzim jí pomáhal na zahradě. Přemýšlí o ní, i když uléhá a nemůže hned usnout. A tu ho napadá, jak prožije letošní advent: „Budu paní Králové přinášet naděje, a to třeba i každý den. A ta naděje jí bude zářit na cestu do nebe.“

Ráno hned po probuzení jde se svým nápadem za maminkou, která ho chválí: „To je moc krásné rozhodnutí.“

„Ale jak jí mám tu naděje přinášet?“ ptá se bezradný Matěj.

„Budeš jí přinášet Pána Ježíše.“

„Ale jak? Nemůžu jí nosit svaté přijímání.“

„Paní Králová prožije hodně času sama. Bude šťastná, když za ní přijdeš a budeš jí číst. A když jí budeš číst o Pánu Ježíši, tak jí budeš přinášet naděje.“

Odpoledne jde poprvé Matěj k sousedce. Nese si dětskou biblí, z níž za chvíli paní Králové předčítá.

„Moc ti děkuji, bylo to krásné,“ říká tiše nemocná žena, když Matěj končí čtení.

Šťastný hoch hned slibuje: „Zítra přijdu zas, budu chodit každý den.“

Paní Králová má z toho nesmírnou radost. „Už teď se na zítřek těším.“

Matěj nemluvil do větru a skutečně každý den chodí ke staré a nemocné sousedce a předčítá jí ze své dětské bible. A paní Králová je šťastná, že není sama a že jí chlapec přináší Pána Ježíše, když jí o něm čte.

Hoch přichází i na začátku posledního adventního týdne. Dovnitř ho však nepouští muž, který mu oznamuje: „Maminka nám dneska zemřela.“

Matěj na to neříká nic, běží domů, zavírá se v pokojíčku a pláče, dlouho pláče.

Při pohřbu pláče mnoho lidí, ale Matěj je klidný. Dokonce se chvílemi pousměje. Cítí totiž, že ho Pán Ježíš chválí za to, že přinášel zemřelému v adventu naděje.

A tuto radost má i po celé Vánoce, když chodí za malým Ježíšem k jesličkám, aby se mu poklonil a přivítal ho na svět.

*jáhen Josef Janšta
ilustrace Magdalénka Řeháková*

Charita Opava

Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.

Tříkrálová sbírka 2021 potrvá až do 24. ledna

Jinak, než jsme byli doposud zvyklí, ale přesto v lednu 2021 proběhne další ročník Tříkrálové sbírky. Už dnes je jisté, že potrvá déle než v předchozích letech. „Každoroč-

ně probíhala od 1. do 14. ledna, letos bude prodloužena až do 24. ledna,“ říká koordinátorka Tříkrálové sbírky Charity Opava Marie Hanušová.

Organizátoři v návaznosti na měnící se epidemiologickou situaci připravují souběžně několik variant Tříkrálové sbírky, od koledování po domácnostech přes zřízení koledovacích míst, kam by lidé v určený čas mohli za Třemi králi s dary sami přicházet, až po možnost přispět do virtuálních kasiček. Nejvíce pravděpodobná je v tuto chvíli kombinace všech těchto variant.

Letos bohužel neproběhne tradiční lednový Tříkrálový průvod a řada dalších doprovodných akcí pro koledníky i vedoucí skupinek. O odměny za svou ochotu ale nebudou ošizeni. Podrobné a aktuální informace najdete vždy na stránkách Charity Opava www.charitaopava.cz a také v lednové Cestě.

Výnosy z Tříkrálové sbírky jsou důležitou položkou v rozpočtu Charity Opava a jejich výpadek by tato organizace bolestivě pocítila. „S penězi z Tříkrálové sbírky každoročně počítáme, jsou velmi důležité pro náš další rozvoj,“ potvrzuje ředitel Charity Opava Jan Hanuš. Loni se koledování zúčastnilo více než tisíc dobrovolníků v téměř sedmdesáti obcích na Opavsku. Společně vykoledovali 2 440 484 korun.

Nehledejte Chráněné dílny Charity Opava na starých adresách

Dříve sídlily ve Velkých Hošticích, v Jaktáři na adrese Přemyslovců 26 a ve Vlastovičkách. Jednotlivé charitní chráněné dílny se ale po přestěhování do nového zrekonstruovaného areálu na ulici Přemyslovců 37 v Jaktáři sloučily do jedné velkých Chráněných dílen Charity Opava.

Zvyk je ovšem železná košile, a tak i teď, řadu týdnů po přestěhování, občas někdo bouchá na vrata ve Velkých Hošticích a snaží se přinést

vysloužilé elektro k likvidaci nebo přichází na adresu Přemyslovců 26 se zakázkou pro šicí nebo keramickou dílnu.

„Rádi Vám pomůžeme a Vaše zakázky vyřídíme na naší nové adrese, tedy v areálu bývalé strojní traktorové stanice na ulici Přemyslovců 37 v Jaktáři,“ připomíná vedoucí Chráněných dílen Charity Opava Tomáš Schaffartzik. Veškeré kontakty najdete na stránkách Charity Opava www.charitaopava.cz.

Studentky oceněny za dobrovolnickou práci v Charitě Opava

Hned dvě studentky, které se během letošního jara v Charitě Opava zapojily do boje s epidemií koronaviru, obdržely Cenu rektora Univerzity Palackého za zásluhy v oblasti dobrovolnictví. Studentky CARITAS-Vyšší odborné školy sociální v Olomouci Marie Hanušová a Marie Komárková pomáhaly jako dobrovolnice v Pečovatelské službě Charity Opavy.

„Do Pečovatelské služby Charity Opava jsme se přihlášily samy. Od maminky Marušky Komárkové, která pracuje v mobilním hospici Charity Opava, jsme věděly, že zde dobrovolníky nutně potřebují,“ vysvětluje jedna z oceněných, studentka druhého ročníku

oboru Charitativní a sociální práce Marie Hanušové. Ona sama v Charitě Opava strávila jako dobrovolnice měsíc, její spolužačka, která je ve třetím ročníku stejného oboru, dokonce tři měsíce.

Letošní vyhlášení výsledků cen za dobrovolnictví mělo nezvyklou podobu. Kvůli protikoronavirovým opatřením bylo zrušeno slavnostní

předávání, své diplomy a ceny si vítězové vyzvedávají individuálně. *„Zatím jsme si je nevyzvedly, na to přijde až později,“* říká Marie Komárková.

Obě studentky jsou mimochodem opět ve službě v sociálních zařízeních, tentokrát na základě takzvané pracovní povinnosti. Ta studentům vybraných škol ukládá povinnost na základě výzvy krajského úřadu pomáhat v místě svého bydliště těm organizacím, které trpí nouzí o zaměstnance. Marie Hanušová pomáhá v Domově pro seniory Vila Vančurova, Marie Komárková je zpět v Ošetrovatelské službě Charity Opava.

Program GuideConnect pomáhá nevidomým, Charitě ho pořídila nadace Leontinka

Počítače jsou již neodmyslitelnou součástí každodenního života. A zvlášť prospěšné mohou být pro lidi s různými handicap, kterým mohou pomoci v celé řadě činností a také v komunikaci. Celou řadu užitečných programů pro lidi se zrakovým postižením používají například v Domě sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách u Opavy. A upgrade jednoho z nich, počítačového programu pro osoby s těžkým zrakovým postižením GuideConnect, si zde mohli pořídit díky podpoře nadace Leontinka.

Program GuideConnect má velmi jednoduché počítačové prostředí pro osoby, které mají nižší počítačové znalosti či dovednosti nebo s počítačem začínají teprve pracovat. „Ovládá se prostřednictvím přehledných textových nabídek a je pro naše uživatele nejlepší volbou při ovládání počítače,“ říká vedoucí Domu sv. Cyrila a Metoděje Zuzana Janků. Uživatel nepracuje ve složitém grafickém prostředí systému Windows a vše, s čím se v programu GuideConnect setká, přečte hlasový výstup. GuideConnect nabízí vše, co uživatelé od počítače očekávají. Například práci s texty, prohlížení internetu, odesílání a přijímání e-mailů, kalendář, adresář, poznámky, přehrávání hudby a videa.

„Díky tomuto speciálnímu upgradu došlo k výraznému zkvalitnění služby sociální rehabilitace. Klienti budou moci vyhledávat informace běžného charakteru, o které díky zrakové vadě mnohdy přicházejí,“ dodává se slovy díky nadaci Leontinka Zuzana Janků.

Farní Silvestr v Hlavnici byl benefiční, i když neproběhl

Uspořádání v pořadí již čtvrtého Farního Silvestra jako benefice na podporu mobilního hospice Charity Opava Pokojný přístav začali plánovat farníci z Hlavnice ještě v době před koronakrizí. A přestože se akce nakonec v plánovaném listopadovém termínu nemohla z důvodu epidemiologických opatření uskutečnit, přicházejí na účet Charity Opava finanční dary.

Přípravný výbor, v němž se vedle farnic Gabriely Nádeníčkové a Barbory Čalové angažoval také stěbořícký duchovní správce o. Klement Rečlo, ještě před vyhlášením druhého nouzového stavu rozeslal dopisy s pozváním a prosbou o pomoc pro Pokojný přístav řadě podnikatelů. „Farní Silvestr propojuje lidi a nám se díky spokojeným účastníkům vrací energie a radost, kterou do přípravy vkládáme,“ psali v dopise. „Rádi bychom pozitivní náladu předali i dál. Letošní ročník jsme se proto rozhodli pojmut jako benefiční. Veškeré dary a výtěžek z akce věnujeme mobilnímu hospici Pokojný přístav.“ Výzva vyšla také v médiích i obecním zpravodaji.

Do této chvíle už dorazilo na účet Charity Opava přes pětaticet tisíc korun. „Když už bylo jisté, že se Farní Silvestr neuskuteční, roznesli jsme všem místním občanům do schránek vysvětlující dopis, v němž informujeme, že benefiční akce pro Pokojný přístav zůstává stále v platnosti a lidé mohou přispět,“ vysvětluje Barbora Čalová.

„Všem, kteří se pustili do organizování farního křesťanského silvestru v Hlavnici, i když nevěděli, jaká bude epidemiologická situace, patří náš velký dík,“ vzkazuje asistentka ředitele Charity Opava Svatava Bláhová. „Do získání sponzorských darů pro náš Pokojný přístav vložili velké úsilí. A poděkování patří samozřejmě také těm, kteří nám posílají finanční dary, ačkoli Farní Silvestr nakonec neproběhne,“ dodává.

Charita Opava

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Učení na dálku

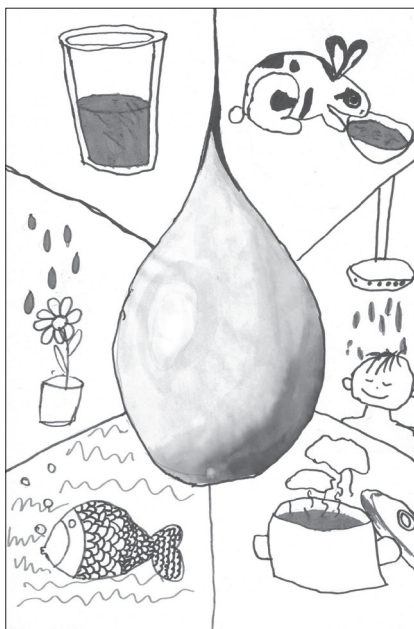
Distanční výuka ve škole nabyla od jara nových rozměrů. Díky jednoduchému elektronickému systému

Edupage, který škola nově využívá, jsme ve spojení se všemi žáky i rodiči. Nastartovat a naučit se v novém systému pracovat nebylo zpočátku pro pedagogy, žáky ani rodiče snadné, ale během krátké doby jsme si všichni rozšířili svou informačně technickou gramotnost. Se svými žáky máme pravidelná video setkání, při kterých jsme si všichni alespoň trochu blíže. Máme příležitost nejen k pravidelné výuce, ale také čas si popovídat, ukázat si své domácí mazlíčky či oblíbené hračky. Jsme rádi, že jsme spolu neztratili kontakt.

Aby výuka nebyla jednotvárná, snažíme se zapojovat různé prostředky a témata. A to třeba i témata širšího, globálního významu. Zapojili jsme se do aktivity Světová škola ve spolupráci se sdružením ARPOK, VARIANTY, ADRA, ČLOVĚK V TÍSNĚ. Předložili jsme dětem témata, která se týkají budoucnosti naší planety i nás všech. Děti vybraly svým hlasováním téma VODA. Bude to téma, které nás bude provázet až do jarních měsíců. Už nyní děti přemýšlely, jak je voda pro náš život důležitá, a poslaly nám velké množství krásných obrázků, které doma vytvořily.

Těšíme se na další aktivity, které k tématu VODA prožijeme a naučíme se tak vnímat, že na planetě Zemi nežijeme sami a také že každý z nás může svou troškou přispět k tomu, abychom se chovali a žili zodpovědně.

Marie Šoltisová

Příspěvky do **Cesty** můžete předat v sakristii kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Telefonní číslo na redakci zpravodaje Cesta: 733 529 923.

Webové stránky farnosti Nanebevzetí Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Nanebevzetí Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 27., číslo 12. Náklad 250 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 3. 1. 2021, uzávěrka 14. 12. 2020